

Sygn. akt V Pz 17/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Miniecka (spr.)

Sędziowie: SSO Romuald Kompanowski

SSO Piotr Leń

Protokolant: Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014r w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) Spółce z o.o.z siedzibą w K.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV P 61/14

postanawia oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód Z. W. złożył pozew przeciwko pozwanemu, jak podał w pozwie, nieistniejącemu Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) Spółce z o.o.z siedzibą w K., o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu na podstawie art. 199§1 pkt. 3 k.p.c. w związku z art. 64§1 k.p.c. odrzucił pozew wskazując, że jak wynika z wydruku z KRS pozwany z dniem 7 czerwca 2010r. został wykreślony z rejestru po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego, obejmującego likwidację majątku upadłego.

W ustawowym terminie powód złożył zażalenie na powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania poprzedzonego wyznaczeniem dla nieistniejącej spółki kuratora. W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż nie jest zasadne odrzucenie pozwu jedynie z powodu wykreślenia pozwanej spółki z KRS. W ocenie skarżącego w takim przypadku sąd orzekający winien ustanowić dla pozwanej kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 199 §1 pkt. 3 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej czyli inaczej rzecz ujmując zdolności do występowania w procesie w charakterze strony.

Zdolność sądową w postępowaniu cywilnym reguluje przepis art. 64 k.p.c. Wynika z niego, że każda osoba prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa). Powszechnie przyjmuje się, że zdolność występowania w procesie jako strona stanowi procesowy odpowiednik zdolności prawnej. Stąd i zdolność prawną i zdolność sądową jednostka organizacyjna uzyskuje z chwilą nabycia osobowości prawnej, a traci z chwilą utraty tej osobowości. W odniesieniu do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością chwilą utraty zdolności prawnej i zdolności sądowej będzie chwila wykreślenia z rejestru. Jeżeliby utrata zdolności prawnej i zdolności sądowej miała nastąpić w innej chwili, niezbędny byłby wyraźny przepis normujący taką sytuację (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012r. I CSK 550/11 LEX 1164438, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 1999r., I CKN 882/98 LEX nr 35858).

Jak ustalił sąd I instancji pozwana Spółka z dniem 7 czerwca 2010r. została wykreślona z KRS. Nie istnieje zatem jako osoba prawna, a tym samym nie posiada zdolności sądowej.

Zdolność sądowa jest bezwzględna przesłanką procesową. Jej brak stanowi przeszkodę procesową, którą Sąd bierze pod uwagę z urzędu w każdym stanie sprawy (zd. trzecie art. 202 k.p.c.). Atrybutem zdolności sądowej jest przymiot (istniejącej osoby fizycznej czy jednostki organizacyjnej) pozwalający na możliwość przeprowadzenia z jej udziałem ważnego postępowania sądowego. Rzeczywisty brak podmiotu, z udziałem którego postępowania mogłoby się toczyć, to w istocie pierwotny (i nieusuwalny) brak zdolności sądowej. W tym wypadku art. 70 k.p.c. nie ma zastosowania a pozew podlega odrzuceniu - na podstawie art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c. - wykluczone jest prowadzenie procesu z podmiotem, który nie istnieje (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 stycznia 2013r. III APz 10/12, LEX nr 1240041, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 września 2013r. I ACz 942/13 LEX nr 136382).

Natomiast co do zarzutu skarżącego dotyczącego ustanowienia dla pozwanej kuratora to zauważyć trzeba, że konieczność ustanowienia kuratora wchodzi w grę w sytuacji, gdy osoba prawna istnieje ale nie może prowadzić swoich spraw z powodu braku powołanych do tego organów (art. 42 k.c.), jeżeli zachodzą braki w zakresie zdolności sądowej lub procesowej albo w składzie właściwych organów (art. 70 k.p.c.) względnie zachodzi potrzeba podjęcia czynności procesowej niecierpiącej zwłoki (art. 69 k.p.c.). Taka zaś sytuacja w przedmiotowej sprawie przecież nie zachodziła.

Wobec tego odrzucenie pozwu przez sąd I instancji było uzasadnione.

W świetle powyższego podstawie art. 385 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie.